

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXII.

Št. 19

Kranj, 7. maja 1938

Izhaja vsako soboto.

Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 10 Din.

Marija med Slovenci

(Majniško premišljevanje.)

„Ne vem kako je to, da me v maju šmarnična pobožnost kar nekam potegne za seboj“, mi je nekoč izpovedal mlad mož. Če odkrito povem, je tudi z menoj tako in lahko bi rekel, da tudi s Teboj, kaj ne?

Naj bo že kakorkoli, res je, da v mesecu maju pravo slovensko srce ne more ostati mrzlo, ko se časti božja Mati, ki je tudi Slovenec Kraljica!

Malokje se najde toliko pristrane ljubezni do Marije kot med Slovenci. Vse nam to izpričuje: Naša pesem, naše kapelice in cerkve, naši domovi, naši kraji zlasti še Brezje, pa tudi naše cvetlice je narod spravil po svoji lepi zamisli v zvezo s svojo Kraljico. Najlepše cvetlice so pa seveda srca vseh stanov, za katere so stanovske Marijine družbe-kongregacije.

Večkrat sem že slišal očitke, češ Slovenci preveč časte Marijo, saj še pri sv. daritvi premnogokrat slišimo skoro same Marijine pesmi in malokdaj evharistična. Ne bojmo se, da bi Kristusu čast jemali, če Marijo pri daritvi tudi počastimo in jo pozdravimo, saj je Ona ravno po kalvarijski daritvi postala naša Mati in zato naš narod tako rad tudi med sv. mašo poje Marijine pesmi, ki so mnoge tako lepe, da se drugi narodi čudijo njihovi lepoti. In ravno ta pesem izraža silno lepoto ljubezni slovenskega srca do Marije. Kako bi mogli še dvomiti nad tem slovenskim človekom, da ne bi bil sprejemljiv tudi za žrtve bodisi za Boga bodisi za narod, če nosi ljubezen Marijino v duši.

In ravno v maju slišimo toliko prelepih pesmi — že od davnih prednikov podedovanih in po naših skrbnih skladateljih ohranjenih — in novejših, ki so tudi izraz — slovenske duše. Le pojmo jih in v ljudskem petju ohranjamo to dediščino naših očetov in mojstrov!

Ko tuji potujejo po naši zemlji se čudijo številnim kapelicam in cerkvicam na višinah. Naš ponos so te stavbe! Med kapelicami boš našel večino — Marijine! Iz vseh časov so te kapelice. So stare, častiljive, ki so jih res žuljave in ljubeče slovenske roke gradile in krasile s svojo domačo umetniško dušo, in so novejši, ki izražajo sedanjo našo ljubezen do Marije, čuvarice našega naroda. Nekaj čisto našega so te kapelice, čisto slovenske in zato vsega spoštovanja vredne!

Po velikonočnih praznikih mi je pripovedoval neki inženir, ki je nekje v južnih krajih v vojaški službi, da večkrat pride debata med raznimi izobraženci o slovenski vernosti. Tako pravijo: „Čudno je to, da Slovenci, ki so tako izobraženi in kulturni ljudje, verujejo.“ In končno pridejo do tega nespametnega — zares smešnega zaključka, češ Slovenci so v goratih krajih, kjer strele svigajo kaj pogosto in silno rado treska. Iz strahu pred temi elementi, pa si iščejo tolažbe v veri v neko božanstvo. — Sedaj pa naj vsak Slovenec sebe presodi, če res — radi strele in groma — veruje v Boga? Če res radi strele in groma časti — Marijo?!

Takim bedastim trditvam zmoroje verjeti le res — tem trditvam podobni ljudje, nikoli pa ne kulturni Slovenci, ki časte Marijo — Sedež Modrosti.

Prave modrosti in pravega sveta išče Slovenec že od nekdaj pri Mariji v raznih njenih svetiščih, ki so po Gorenjski, Dolenjski, Notranjski in zeleni Stajski posejana. Pa tudi po sončni Goriški in Koroški je Marijino svetišče Slovence — vir prave modrosti in moči.

Vse Slovence pa združuje Marija iz Brezji. Brezjanska Marija je res „slovenskih src Kraljica“ kot se poje v pesmi: „Marija, Ti pomagaj mam!“ Sinovi in hčere slovenske, ki so doma, preradi hodijo in romajo k Materi. Tudi taki, ki so v domačem kraju kar nekam odtujeni veri očetov in slovenstvu, pri brezjanski Mariji postanejo kot otroci.

Ni čudno, da v brezjanski Mariji, ki je bila

slovesno kronana po pokojnem nadškofu Jegliču, vidijo vsi Slovenci tudi tam v Franciji in v daljni Ameriki, kjer ji postavljajo vsaj skromne oltarje, svoj najsvetlejši simbol — slovenske narodnosti!

Ko pride naš izseljenec domov na obisk ali za stalno, je pri večini prva misel in sklep: Pomaj k Mariji na Brezje, svoji najboljši slovenski skupni Materi. In srečen je tedaj, ko more sam govoriti z Njo.

Brezjansko Marijo so Slovenci v Lemontu v Ameriki tudi s slovesnim kronanjem priznali za svojo Kraljico. Leta 1926. je pokojni nadškof Jeglič kot starček — pa vendar še živahen z vso ljubeznijo amerikanem Slovencev kronal brezjansko podobo Marije v Lemontu, da bi bili ameriški Slovenci po Mariji nam tu doma bolj blizu in vedno ostali — Slovenci.

Tako Marija dela vez med vsemi Slovenci doma, na Goriškem in Koroškem in po knapovskih revirjih Francije in tovarniških okrajih tujine in tam v daljni Ameriki. — Tako bi morala postati tudi naša himna pesem o brezjanski Mariji „Odpri se sveta nebesa — in krono ji zlato nesite, krono Mariji Devici, mili Slovenec Kraljici“ ...

Ce stopiš v maju v pravo slovensko hišo, se ti zazdi vse nekam domače. V kotu ali pa na omari je postavljen „majnik“. Rožice so krog Marijine podobe ali kipa in lučica gori — simbol žive vere in tople ljubezni. Naši domovi so res nekaka svetišča in zato nam tako dragi. Kdaj je bilo potrebno to bolj poudarjati kot sedaj, ko že mnogokje skrunijo Slovenci svoje hiše z brezboštvo in sovraštvom. Družina zbrana okrog majnika v hiši pa pozivlja družinsko in narodno občestvo, ki mora temeljiti

Profituberkulozni teden od 8. - 15. maja

Jetika daje še vedno največ mrličev na leto. Nepregledna je še množica njej zapadlih žrtev — jetičnih bolnikov. Ona pomeni neizmerno trpljenje in gorje za posameznika, ki njej zapade, silno bedo in stisko za družino, kjer se naseli, ona raši gospodarstva in uničuje domove. Neprecenljiva je izguba, ki jo povzroča vsemu narodnemu gospodarstvu: po približni cenitvi gre pri nas v milijarde dinarjev, v vsoto, s katero bi se dalo ustvariti toliko občega dobrega in koristnega, svoto, s katero bi se dalo odpraviti ali vsaj omiliti vsa stiska in revščina današnjih dni.

Ako so uvedli drugi kulturni narodi, večji in manjši, nujno potrebo organiziranega in sistematičnega boja proti jetiki, potem smo pili mi do tega spoznanja in prepričanja že malo pozno. Slednjič smo se vendarle osvestili svojih dolžnosti človeštvu, kulturi in napredku nasproti in smo zatrobili v bojni rog, pozivajoč na neodoljiv in neizprosni boj proti jetiki. Dvignili smo prapor s simbolom protijetičnega boja: dvoramenski križ, da v njegovem znamenju gremo naprej in zmagamo.

Storili smo prvi, zanosit korak, napredovali in uspevali smo v čudovitem tempu, smo pa še le na pol poti.

Prepregli smo Slovenijo z mrežo dispanzer-skih naprav, to je onih trdnjav, iz katerih se vodi najuspešnejši in še najcenejši boj proti jetiki. Zgledno napravo take vrste — dispanzer — imamo v Kranju: smo lahko srečni, da ga imamo, smo lahko ponosni nanj.

V njem se pod večjo roko odličnega strokovnjaka-ftiseologa — skuša zajeti sleherni jetično obolenje in to že v prvih početkih. To dosega z najmodernejšimi pripomočki medicinske znanosti: poleg klinične preiskave s presvetlilavo na rentgen, rentgenofotografijo, preiskavo krvi ne višino sesedanja krvnih teles, mikroskopsko preiskavo pljunka na tako

samo na Slomškovi besedi: „Vera vam bodi luč, materni jezik pa ključ do prave omike!“

Po tudi naraya je ponudila Slovencev po svojih rožicah priliko izražati Marijino misel. V vsakem kraju imenujejo to ali ono cvetko: Marijini laski, Marijine solzice, šmarnice, itd. Ali ni v tem toliko slovenske toplote?

Kakor pri drugih katoliških narodih, tako tudi v našem zasledimo posamezne kraje imenovane po Mariji: Šmarje pri Ljubljani, Šmarje pri Jelšah, Devica Marija v Polju, Šmarna gora itd. Naš narod je hotel tudi tako ovekovečiti svojo marijansko prepričanje.

Prav nič se pa ne bomo čudili, ko po vsem tem v vseh krajih opazimo marijansko gibanje po družbah, Marijinih kongregacijah, ki so bile posebno na srečo pokojnemu nadškofu Jegliču, svetemu možu slovenskemu. Dijaki(inje) se zbirajo okrog Marije, dekleta in fantje se oklepajo Marijinega varstva, pa tudi možje in žene prav tako. Posebej še katoliški izobraženci, ki hočejo globlje duhovno živeti. Zastopniki vseh slovenskih stanov prisegajo Mariji: „... izvolim Te za svojo Gospo, Zavečnico in Mater!“

Pa vprašajte premnože, kako da so vedrega obraza, kako da so se narodu ohranili telesno in duševno zdrave, pa vam bodo odgovorili: „Ker smo Marijo prav častili!“ Tudi naši fantje, ko gredo k vojakom, se vrnejo nepokvarjeni nazaj le, če se drže svoje Matere, katere svetinjo so jim pri slovesu slovenske matere izročile.

Tako nam mesec maj odkriva skrivnostno delovanje Marijino med slovenskim narodom, ki bo ostal, če bo res vedno okrog svoje Kraljice na Brezjah iskal svoje moči.

Ostati pa hočemo taki, saj bo pri slovenski Kraljici postavljen tudi spomenik slovenskega neznanega vojaka, bo obdan s prstjo iz vseh slovenskih župnij kot trajni simbol: „Slovenec bo ostal Slovenec, če bo živ in mrtev pri Materi.“

Ti viri pa še ne bi zadostovali, ako ne bi tudi zavedno meščanstvo — kulturnega središča prispevalo po svojih močeh. — Zato imajo najlepšo priliko ob priliki protituberkuloznega tedna, ki se letos vrši od 8. do 15. maja. Gesla iz prejšnjih let, „Vsak Slovenec žrtvuj vsaj 1 dinar“, „Le popolno sodelovanje celokupnega naroda zagotavlja uspeh v p. j. boju“ in letošnje „Zdravim varstvo — bolnim pomoč“ veljajo v polnem obsegu.

Ako imaš torej malo socialnega čuta in srca za najbolj bedne — za zdravje — svoje najdražje — po jetiki opeharjene, ako imaš le malo smisla za kulturni napredek svojega ljubljenega naroda, ako ti je količ kaj do njegovega imena in ugleda v svetu, ako si ponosen njegov sin, potem se ne obojavljaj, ne mrmraj in ne psuj, ako te pobara tvoj otrok za 1 dinar, da ga ponese kot svoj dar v šolo za listek, ne zapiraj in ne tišči vrat, ko potrkajo gospe in gospodične z nabiralno polo, ne odkloni ponudene cvetke, ampak žrtvuj, kajti zavedaj se dobro:

pred jetiko nisi varen tudi ti, danes zdrav in vesel, bogat in srečen; in boš morda prav kmalu moral iskati naše pomoči in skrbi.

Meščani, storite svojo dolžnost! Na to vas poziva in roti liga.

Slovesna blagoslovitev prapora v Predosljih

Fantov. odsek in Dekliški krožek v Predosljih bosta praznovala v nedeljo 8. maja pomemben praznik. Novi prapor, ki ga bosta ta dan sprejela iz rok botrov, bo svetel znak nesebičnega dela za narod. Zato pa je tudi pokroviteljstvo cele slovensosti sprejel radevolje g. minister dr. Miha Krek. Kakor smo že poročali se bo blagoslovitev vršila ob vsakem vremenu. V slučaju slabega vremena bo vsa prireditel v dvorani sicer pa na prostem pred domom.

ZBIRANJE ČLANOV IN ČLANIC JE TOČNO OB 1. URI popoldne pred domom. Ob tri četrti na 2 pride gospod minister dr. Miha Krek, katerega sprejmemo pred kapelico. Istočasno sprejmemo tudi botrico in botra. Ob drugi uri so slovesne šmarnice v cerkvi. Takoj po šmarnicah bo blagoslovitev novega prapora, katerega bo blagoslovil stolni kanonik g. dr. Gregur Zerjav. Nato bo telovadni nastop domačega odseka in krožka. Po akademiji bo prosta zabava pri mizah.

FANTOVSE ODSEKE IN DEKLISKE KROŽKE iz domačega in sosednih okrožij lepo prosimo, da pošljejo čimveč zastopstva v krožiki. NARODNE NOŠE so nadvse zaželjene. Tve-rile bodo časten špalir zastavam.

KOT VSTOPNICA za prireditel velja poseben znak v narodnih barvah, ki naj ga ima vsak pripetega na vidnem mestu. V slučaju dežja bo vstopnina v dvorani nekoliko višja.

KOLESARJI naj shranijo svoja kolesa na Odemsovem dvorišču, kjer bo varno preskrbljeno za shrambo.

GODBA. Vso slavnost bo močno povzdignila priznana tržiška godba.

Najvljudneje povabimo vse prijatelje naših organizacij, da se te naše slavnosti v čim večjem številu udeležijo.

BOG ŽIVI

29. maja v Vodice

Prvi maj je prinesel lepo vreme, pravo pomlad. Vsi smo jo veseli, na polju in v tovarnah, pri zidanju in še pri tesanju, pa še povsod, kjer se kdo ukvarja s vsakdanjim delom. Prav posebno smo je veseli še mi Vodičani, ki imamo ta mesec tako skrb. No „Polanci“ so tudi trdni ljudje in tudi kaj zmoroje. Fantom kar nič preveč ni po dnevnem delu malo telovaditi ali kaj storiti za tabor in dekletom kar med petjem rastejo venci. Narava se je zopet

Profituberkulozni teden od 8. V. - 15. V. — „Zdravim varstvo - bolnim pomoč!“

pomladila, mi pa smo mladi še od lani ostali in nas je maj še bolj pomladil. To našo mladost boste videli 29. maja. Toda samo gledati je premalo. Mladost in veselje morate prinesiti s seboj ta dan. Ker ta dan mora biti močan, da bo res gorenjski in pokazati mora naše gorenjsko fantovstvo in veselo deklestvo, pa naj bo oblečena v naše uniforme ali v narodno nošo, ali v kakršnokoli obleko. Vi vsi morate ta dan k nam, ker to je tudi vaš dan.

V sprevedu dopoldne bomo pokazali našo mladost in veselje, od fanta v narodni noši na konju in v krajih in še dekleta in žene in vsi da ne bomo nikoli pozabili, kako smo šli skozi slovensko vas. Ko se bomo pri sv. maši poklonili Najvišjemu, bomo nato slišali besede ki bodo dale moči in veselja našim slovenskim srcem. Popoldne po litanijah, ki bodo v farni cerkvi sv. Marijete s prelepimi orglami, bomo videli našo mladino, koliko je že napredovala v telovadbi. In žal bo tistemu, ki bo zamudil lepe in težke vaje, zlasti na orodju (drog, bradlja, krogi, konj). Zato, ne pozabite in pridite!

Tedenske novice

IZ UREDNISTVA

Vsled pomanjkanja prostora smo morali danes izpustiti več dopisov. Prosimo vse, da nam oprostite. V prihodnjici pride še vse na vrsto.

KRANJ

Poset uradnikov potovalnih pisarn. V času od 3. do 14. t. m. potuje po Sloveniji pod vodstvom naših tujstov prometnih zvez nad 35 voznikov uradnikov važnejših evropskih potovalnih pisarn. Tako so med njimi zastopane Danska, Češkoslovaška, Grčija, Holandska, Italija, Nemčija, Ogerska, Švica, Švedska, kakor tudi uradniki „Putnika“ iz Beograda, Splita, Novoga Sada, Niša, Subotice, Zagreba itd. Potovanje je propagandnega značaja z namenom, da si ogledajo naše naravne lepote v svrhu dajanja informacij tujcem, ki bi radi potovali v naše kraje.

Skupina obišče v torek 10. t. m. tudi Kranj. Prihod je najavljen ob 14.30 uri, nakar je pozdrav na občini, nato ogled mesta. Popoldne ob 17. uri se gostje odpeljejo na Jezersko, da si ogledajo naše gorske lepote in se vrnejo v Kranj ob 20. uri. Tujstvo prometno društvo in občina priredita gostom zabavni večer ob 20.30 uri v hotelu Stara pošta s skupno večerjo.

Prosimo kranjsko meščanstvo, da se v čim večjem številu udeleži tega večera in s tem pokaže gostom naše gostoljubje.

Skupina poselske zveze v Kranju sporoča svojim članicam, da bo skupni izlet v Velesovo v nedeljo 8. maja. Zberemo se ob 2. uri popoldne pri kapelici Matere božje pred Marijanišcem. Odhod bo točno ob pol 3. uri. Pridite vse in pripeljite še druge tovarišice s seboj. V slučaju slabega vremena je sestanek v Delavskem domu ob 4. uri.

Nova kočna na Stolu. Stara Valvazorjeva kočna na Stolu je v popolnem razsulu, zato je sklenila podružnica SPD v Kranju, da bo postavila na istem mestu novo kočno, katero so začeli gra-

dit ž v ponedeljek. Zidarska dela so bila od dana stavljenika g. Viktorju Bidovcu. Nova kočna bo nad 14 m dolga in 10 m široka in bo zgrajena tako, da bo ustrezala vsem zahtevam planinstva. Valvazorjeva kočna bo tudi med gradnjo nove kočne oskrbovana, ker bodo sedanjemu kuhinjo in stanovanje oskrbnice porušili šele, ko bo nova kočna odprta. Koča bo zgrajena v treh mesecih.

Belgrajski nadškof g. dr. Učič v Kranju. V nedeljo dopoldne se je pripeljal v Kranj belgrajski nadškof g. dr. Učič. Avtomobil se je ustavil pred župniščem in g. nadškof je stopil v župnišče, kjer je ostal pri kosilu, popoldne pa je naredil z g. dekanom Matijem Škerbecem kratek izprehod. Iz Kranja se je odpeljal v Ljubljano.

Dovršitvena dela pri gradnji nove šole. Krajevni šolski odbor razpisuje prevzem dovršitvenih del pri gradnji nove šole. Načrti in proračuni so interesentom na razpolago med uradnimi urami v prostorih občinskega urada v Kranju. Ponudbe je predložiti v obliki enotnega popusta v procentih na uradno odmerjeni proračunski znesek, ki znaša za: pleskarska dela 88.632,22 din, slikarska dela 45.675,50 din, steklarska dela 129.900 din, pečarska dela 153.860 din, ključavničarska dela 56.584 din, tapetniška dela 27.280, svetilke in žarnice 45602 din. Zapečatene ponudbe je oddati do 16. maja v občinski pisarni v Kranju.

Himen. V nedeljo se je poročil g. Ivan Kleč črkostavec, sedaj v Celju, z gospodično Ljudmilo Florjančič. Mlada zakonca, ki sta bila vneta prosvetna delavca, je poročil bivši kranjski kaplan g. Jamnik Jože. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Kdor varčuje, ta pri meni ročno izdelane dežnike kupuje. Nudim Vam jih po zmernih cenah! Sprejemam tudi dežnike v popravilo. dežnikar JENKO, KRANJ.

Gradbeni minister g. Stošovič v Kranju. V sredo dopoldne se je mudil v Kranju minister g. Stošovič, ki si je ogledal gradnjo gašteskega klanca ter se tudi zanimal za kapaciteto kranjskega vodovoda. Popoldne se je s spremstvom odpeljal proti Ljubljani.

Moto-klub Ilirija sekcija Kranj vabi vse motocikliste kranjskega okraja na sestanek, kateri se vrši v sredo, dne 11. t. m. ob 20. uri v lovski sobi hotela Stara pošta v Kranju.

Dolžnost vsakega motociklista je, da se s stanka sigurno udeleži.

Poročil se je g. Dinko Masterl, privatni uradnik iz Strazišča z gđ. Dragi Česenj, hčerko kranjskega župana g. Karla Česnja. Mlademu paru obilo sreče!

Couch zofe, otomane, divane

in vse tapetniške izdelke izvršuje točno in solidno

V. TONEJC

tapetnik, Kranj

Bolgarski pevski zbor v Kranju. V soboto, dne 14. maja ob pol 21. uri priredi Plovdivski moški zbor v telovadnici v Narodnem domu koncert. Zbor je ustanovil pred 42 leti skupno

s slovečim skladateljem Angelom Bukoreštiljevom naš ožji rojak pok. prof. Anton Bezenšek in je zbor danes med najboljšimi v bolgarski pevski zvezi. Plovdivsko pevsko društvo je poleg glasbenega udejstvovanja med prvimi bolgarskimi društvi globoko zasadilo plug v jedino jugoslovansko-bolgarskega zblizanja. Bratski pevci zaslužijo čim prisrčnejši sprejem in čim prijetnejše bivanje med nami. Koncertni spored objavimo prihodnjici.

Državna realna gimnazija kralja Aleksandra I. Zedinitelja v Kranju priredi v soboto, 7. maja t. l. popoldne ob 16. uri na gimnazijskem dvorišču telovadni nastop po določenem programu, h kateremu vljudno vabi starše, ozir. njih namestnike ter vse prijatelje mladine in telovadbe. Ta nastop je združen s sestankom staršev, ozir. namestnikov, ki se pričinja že ob 13. uri in konča ob 16. uri.

Promenadni koncert Kranjskega glasbenega društva pod vodstvom g. Grudna se vrši v nedeljo, dne 8. maja t. l. ob 9. uri na glavnem trgu.

Dvodnevne duhovne vaje za dekleta, ki so zaposlene v tovarnah, bodo v Domu Device Mogočne binkošne dni ob 4. junija ob 8. uri zvečer do 7. junija zjutraj, tako zgodaj, da bodo udeležence mogle odpotovati s prvimi vlaki. Oskrbnina 80.— din.

Duhovne vaje v Domu Device Mogočne bodo za meščanske gospe od 29. junija do 3. julija. Za gospodične učiteljice in uradnice od 9. do 13. julija. — Pričetek prvi dan ob 6. uri zvečer, sklep zadnji dan zjutraj. Oskrbnina znaša 100 din. Prijave sprejema: Predstojništvo Lichthenthurnovega zavoda, Ljubljana, Ambrožev trg 8.

Veliki vodovod iz Predvdvora v Kranj v diku. Dne 4. maja t. se je vršila pod predsedstvom g. ministra Stošoviča na okrajnem glavarstvu konferenca raznih oblastnih zastopnikov in strokovnjakov, ki se je pečala predvsem z ureditvijo cestnega omrežja na Gorenjskem. Pri tej konferenci je kazalo, da bo vodovodno vprašanje ostalo odprto ter da se bo velika cev položila letos le od Predvdvora do Brda. Ker pa so lokalni faktorji poskrbeli že prej za pravilno razumevanje tega vprašanja pri banovini, je uspelo na konferenci pri kr. banški upravi, da se je vzela v program gradnja velikega vodovoda iz Predvdvora prav do Kranja še v letošnjem letu. Tako smemo pričakovati, da bo tudi tako pereče vodovodno vprašanje za mesto Kranj rešeno še to leto.

V spomin na pokojno gospo Ivanko Logarjevo je daroval kranjski trgovec g. Srečko Vidmar 200 din za Vincencijevo konferenco. Namesto venca na grob isti pokojnici je darovala trgovka ga. Fani Dolenc 100 din istemu dobrodelnemu društvu. Prav lepa hvala!

V četrtek zvečer se je vršilo v dvorani Ljudskega doma predavanje Zveze bojevnikov. Po predavanju je bil ustanovni občni zbor Zveze bojevnikov — skupine Kranj, na katerem je bil izvoljen za predsednika g. dr. Janko Kalan. O samem poteku predavanja in ustanovnega občnega zbora bomo poročali prihodnjici.

ŠMARTIN PRI KRANJU

Prosvetno društvo ponovi v nedeljo 8. maja ob 8. uri zvečer (po šmarnicah) igro „Zena s

sreem“. Kakor ste že pri prvi predstavi mogli ugotoviti, je igra res globoka, primerna za današnji čas in še posebno za naše razmere. Zato obiščite predstavo v obilnem številu. Vsi najvljudneje vabljeni.

STRAZIŠČE

Rant Franc, učitelj na ljudski šoli, je bil dne 2. maja 1938 pri apelacijskem sodišču v Ljubljani obojen po §-u 294 k. z. na en teden zapora pogojno za eno leto. Dne 4. marca je namreč Rant Franc udaril učenko 4. razreda Šilar Maro iz Zg. Bitnja 88 s pestjo za desno uho tako močno, da je dobila podpludbe na glavi. Na zahtevo njenega očeta Šilar Pavla so bile uvedene kazenske poizvedbe. Po izvršenih poizvedbah je državno tožilstvo odstopilo od pregona. Šilar Pavel je predlagal nadaljevanje postopanja. Okrožno sodišče je predlog za nadaljevanje zavrnilo kot neosnovan. Pritožbi zoper to zavrnitev je apelacijsko sodišče ugodilo ter vrnilo vso zadevo okrožnemu sodišču v Ljubljani. Apelacijsko sodišče je bilo mnenja, da je treba ugotoviti, če je bil sploh podan kak povod ali razlog za kaznovanje. Nato je državno tožilstvo vložilo obtožbo, ki na okrožnem sodišču ni imela uspeha. Rant Franc je bil oproščen. Sele apelacijsko sodišče je na pritožbo sedaj pravilno ugotovilo, da Rant Franc ni imel nobenega povoda in razloga za kaznovanje ter da odgovarja tudi kot učitelj za prizadejano telesno škodo Šilar Mari. Šilar Mara in njeni starši imajo popolno zadoščenje, katero deli z njimi tudi širša javnost.

TRZIC

Ustanovni občni zbor krajevnice organizacije Legije koroški borci v Trzici se ni vršil dne 1. maja. Vršil se bo pa v nedeljo 8. maja ob 9. uri dopoldne v hotelu „Pošta“ z istim dnevnim redom.

ZIROVNICA

Tu je v gostilni Čop Ane dne 2. maja zvečer po nekaj dnevni mučni bolezni umrl 34 letni Joža Črnilec. Zaposlen je bil na igrišču golfa pri Lescah. Pokopali so ga na novo pokopališče na Breznici dne 5. maja. Rojen je bil v Naklem. Svoj čas je bil avtoprevoznik v Lescah. N. v m. p!

ČERKLJE

Fantovski odsek je pri splošnih okrožnih tekmah, ki so se za naš odsek vršile dne 24. aprila dosegel po točkah četrto mesto v okrožju.

Gradbena delavnost. Na spodnji strani Ljudskega doma gradi stavbno podjetje Belcijan lepo enonadstropno vilo tukajšnjemu brivskemu mojstru g. Ovsenarju. Stavba, v kateri bo

Pohišstvo

kvalitetno in poceni dobite edinc pri

MIZARSTVU „SLOGA“

Lastnika: Hudomalj — Božič
KRANJ — STRUŽEVO št. 44.

Zahtevajte brezplačen proračun.

Mimica Zagorska:

Pod Triglavom

(Zgodovinska povest iz l. 1415. v dobi kmetskih uporov na Gorenjskem.)

(Dalje)

„Dokler bom mogel sukati meč, nihče. A vendar more človeka doleteti vse, a prejet slabo kakor dobro. Tudi grajska ječa nas ne more iznenaditi, nas upornikov.“

„Upornikov?“

„Da. Puntamo se, igramo se s svobodo, z imetjem, z življenjem.“

Mati ga je gledala, potem pa je utihnila, ker ni vedela zakaj Rado tako govori. Vedno je samevala v hiši, do uje niso prišle vesti o uporu, ki je kakor plamen zajemal vse deželo.

Molk, ki ga je motilo le brnenje kolovrata, je pretrgal Makrinij.

„Vso noč nisem mogel spati. Tresel sem se od čudne groze in molil, da bi Bog odvrnil strašno šibo, ki jo je nameril na nas.“

„A kaj utegnejo prinesiti ta znamenja?“ je vprašal Rado. „Karkoli, le dobrega nič. Morda pride strašna kuga, ki bo uničila človeški rod. Nemara se razlije po deželi turška povenjen, tedaj bodo ognji gorečih domov razsvetlevali noči in krvi bo prelile toliko, da bi pordečila Bohinjsko jezero. Morda pride kakšna druga strašna vojna, njej bo sledila lakota in tej bolezni. Pri Bogu je vse mogoče.“

„Puntarji pobijemo grofe.“ je rekel Rado.

„Ne. Znamenja so bila prevelika. Grofov je malo, kmetov pa na tisoče. Cesarska vojska premaga puntarje, kri bo tekla v potokih, vas bodo klali kakor živali, zapirali vas v ječe, obešali in žive pekli, jemali vam svobodnijaške meče.“

Radotu so grozno zažarele oči, planil je pred Makrinija.

„Molči! Naj čujem še eno tako besedo iz tvojih ust, pa ti zmeljem koščice, da ti jih še Bog ne bo znal skupaj spraviti!“

Berač se je odmaknil od klopi.

„Povedal sem ti, kar si vedeti hotel. Niti besede ne zinem več o punktu. Naj mi prisahne jezik na nebo, če vam bom še kdaj prerokoval resnico. A pretepal me vendar ne boš, tvoj gost sem. Če imaš gosta v hiši, je to toliko vredno, kakor bi ti prišel Bog v dom.“

„Skoraj sem se spozabil,“ je rekel še vedno jezni Rado, se premagal in sedel nazaj na klop. „Da se ne spreva popolnoma, vzemi v roke meh pa mi zapoj karkoli, čeprav od vojne z Benečani.“

Makrinij je poslušno vzel meh v roke, stiskal ga je, da je žalostno ječal in zraven je z bolnim glasom prepeval:

Morje, morje Adrijansko, kaj postalo si tak' rdeče?

Kaj je voda potemnela, v soncu več se ne leskeče?

Kri se v morje je izlila, a le malo je beneške, vitezi so jo prelili, pobiti od roke težke.

Večni Oče Vsemogočni, ozri se na sinove Tvoje.

Poslji že miru na zemljo iz dobrotne roke svoje.“

„Nebaj!“ je plašno zaklicala Veharica. „Če bi že zapel o svadbi! O krvi in ranah mi molči, strah me je.“

„Tako je in nič se ne da spremeniti, je rekel Makrinij in je položil meh poleg sebe na klop. „Vseposod so krvavi boji, kri se lije, rane krvavijo, a nikogar ni, da bi jih lečil. Tu pri nas je lepo, na samotni ste, sami svoji, svobodni, vse te umazane, grozne stvari so daleč od vas, komaj podzavestno jih slutite. Meni, ubogemu Makriniju je ugasnila luč enega očesa, z drugim očesom sem pa videl vse to, o čemer pojem. Grozota vojne, o kateri opevam, mi daje kruha. Ni sladak ta kruh, iz pepela je pečen in s pelinom umesen, nikomur ne želim, da bi jedel takega. Tembolj grenak se mi zdi, kadar se spominam, da ga jem po svoji lastni krivdi, zaradi mladostne neumnosti.“

Rado ga je hotel prositi, naj mu pove kaj o svoji preteklosti. Tedaj so nenadoma psi začeli besno lajati in se

zaganjati proti kameniti ograji, ki je obdajala dvorišče. Rado je stopil k oknu in pazno gledal, kdo bo prišel skozi vrata. A nikogar ni bilo, došlec najbrž zaradi psov ni upal na dvorišče. Med besnim laječim psov je Rado razločno čul klic:

„Hej, ljudje božji!“

Rado je prislunil. „Aha nekdo ne upa notri. Pojdem ponj.“

Rado je stekel ven in odprl težka vrata. Psi so butili za njim. Svobodnjak jih je odrival, tepel, brcal.

„Izginite, mrcine, hudičevi bratje! Pustite podnevi ljudi pri miru! Ali vas zato krmim, da mi boste odganjali goste!“

Psi so se potuhnil v kot in jezno tiščali pene iz gobcev. Rado je odprl vrata na stežaj. Pred njim je stal tlačen Smrekar, solze so mu lile po obrazu in obupno je vil roke.

„Rado, pomagaj!“ je zastokal brez moči.

„Pojdi za menoj v hišo. Tu te še psi raztrgajo,“ je velel Vehar.

Tlačen je stopal opotekajočih korakov za silnim svobodnjakom. V veži se je sesedel na klop in je zajokal milo, kakor otrok.

„Govori! Kaj se je zgodilo!“

Zbegani stavec je jokal kar naprej, ni se mogel umiriti. Poskusil je spraviti besedo iz sebe, pa ni mogel.

Rado ga je gledal in ni mogel razumeti, kaj mu je. Z jasnimi, grmečim glasom mu je ukazal:

„Povej, kaj ti je.“

Stavec ga je gledal skozi solze in je počasi zastokal.

„Moja hči... oh, moja hči... Pomagaj, Rado!“

Radotu so v zli slutnji zažarele oči.

„Kaj je s tvojo hčerjo?“

Tlačen je vstal, stisnil pesti in vzkliznil:

„Reši mi hčer, Rado! Maščuj jo!“

Svobodnjak je strmel v zbeganega Smrekarja.

„Povej mi vendar, kaj se je zgodilo s tvojo hčerjo?“

„Biriči so jo... ugrabili,“ je zastokal stavec. Zrušil se je nazaj na klop, v onemogli jezi si je grizel prste na rokah.

tudi brivski lokal, bo zelo povzdignila in poplajala spodnji del vasi, obenem homo pa v njenem neposrednem središču stalno imeli splošno priljubljenega brivskega mojstra.

Plombiranje tablic na kolesa se vrši v nedeljo 8. maja ob 8. uri pred občinsko pisarno. Opozarja se vse lastnike koles, da bodo točno ob določenih urah na mestu.

Kopalški svet je občinski odbor sklenil prodati, ker je za kako občinsko uporabo neprimeren, seveda tudi za kopalšče. S tem je vprašanje cerkljanskega kopalšča, s katerim je bivši odbor razburjal občane, gotovo za delj časa likvidiran.

SKOFJA LOKA

Izlet na Koroško. Ker vlada veliko zanimanje za izlet na Koroško, ki ga priredi Prosv. društvo v Skofji Loki na binkošne praznike z velikim 39 sedežnim avtobusom, prosimo, da se vsi, ki si žele ogledati našo nepozabno Koroško, takoj prijavijo Prosvetnemu društvu v Skofji Loki.

Gasilske vesti. Vse gas. čete, ki imajo svoje prapore, prosimo, da se naše slavnosti v nedeljo v čim večjem številu udeležijo s istimi.

Zemské še enkrat prosimo, da pridejo v čim večjem številu v narodnih nošah.

Veliko je zanimanje za tombolo. Ne čakajte na zadnji trenutek z nakupom tablic. Tako velike tombole v Loki še ni bilo.

Vsi govori na proslavi in klicanje števil v navodil pri tomboli bodo pojačeni z zvočniki.

Vsi pa morate biti zbrani na zbirališču, od „Šesira“ do „Šiferija“ najkasneje ob 8. uri.

BREG PRI KRANJU

Naši gasilci bodo imeli svojo običajno letno prireditev 29. maja v Orehu. Naprošajo se sosednja društva, da ta dan ne prireajo svojih prireditev.

PREDDVOR

Vodovod Kranj-Skofja Loka, ki se bo začel graditi po časopisnih vesteh že to leto in sicer do Kokrice in ki bo priključen na predvorski vodovod, naj bi se po želji vaščanov Zg., Sr. n Sp. Bele izpeljal vsaj za 500 m v desno, kot pa je sedaj trasirano. Po sedanjem načrtu bi teklo cevovod iz Preddvora med Bregom in Sr. Belo čez Zeleni hrib, kjer bi bil prvi rezervoar dalje proti Brdu. Po tem načrtu bi bil izpeljan cevovod v izmeri 225 m po gozdu ravno tam, kjer bi do Brda nihče ne imel koristi od vodovoda. Ako bi se pa ustreglo želji prebivalstva in bi se pomaknila proga v Preddvoru za cca 500 m proti Beli, bi tam bil lepši teren za kopanje, kakor bi tudi bilo najmanj 1000 ljudi preskrbljeno z dobro pitno vodo. Upamo, da bodo merodajni faktorji to upoštevali.

O.F.O. KRANJ

Splošne okrožne tekme smo zaključili. Dela je bilo mnogo, vendar smo z uspehi vsi zadovoljni. Moramo se zahvaliti vsem duhovnim vodjem in načelnikom, ki so s svojo požrtvovalnostjo pripomogli do takih uspehov. Saj so tekmovalci bodisi v prosvetni tvarini bodisi v tehnični dosegli dobre rezultate.

Naše okrožje je pri teh tekmah prvič doseglo 100% udeležbo, odseki so pokazali discipliniranost in s tem pokazali razumevanje namena tekm, ki jih je razpisala Z. F. O. Bratje! Tekme so imele predvsem namen, da došimo jasen pregled vašega duhovnega in telesnega znanja, naše fantovske organizacije. Posebno priznanje pa moramo priznati odseku Šmartin, ki je kljub temu, da je potek tekm motilo močno deževje, cel program točno izvršil ter so morali štartati ravno po največjem naliivu.

Prvo mesto je dosegel F. O. Kranj ter s tem prejel tudi častno darilo — pokal. Drugo mesto je dosegel F. O. Šmartin, ki je prejel diplomu, tretje mesto pa F. O. Predvor ki je prejel pohvalno pismo.

Za tehnično vodstvo: t. č. načelnik.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0-50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Prodajam njivo, ki se nahaja ob šenčurski cesti, oddaljena 2 km od železnega mostu. Njiva meri 13.000 m² in jo prodam po zelo ugodni ceni. Anica Krč, Kranj, Blejska c. 4.

Zidan štedilnik, desni, eno leto rabljen, poceni na prodaj. Naslov v upravi.

Nova trgovska hiša z dvema lokaloma in koncesijo v bližini Kranja se takoj odda v najem. Naslov v upravi.

Dva čevljarska pomočnika, vajena boljših šivanih in zbitih del sprejemem takoj v stalno zaposlitev. Konrad Mehle, Tržič.

Tiskarna v Kranju sprejme 2 vajenki poštene v starosti 14 do 17 let, krščanskih staršev, za vlagalko. Pismene ponudbe na upravo.

Oddam prostoren trgovski lokal s kompletnim specerijskim inventarjem in kletjo v Kranju. Istotam se odda tudi 1 sobno stanovanje. Pismene ponudbe v upravi lista pod šifro „Promet“.

Sredi mesta se takoj odda stanovanje 3 sob in kuhinje s pritliklami. Naslov v upravi.

Šivalne stroje najboljših svetovnih znamk, rabljene in nove, kupite najceneje pri Ugodnost, Kranj, Kocbekova hiša.

Fotograf ŠTEFAN ROVŠEK

Kranj Cojzova cesta 4.
(pri pokopališču)

Priporoča se za vsa v
fotografsko stroko
spadajoča dela

LAHKE UDOBNE IN TRPEŽNE

ROČNO ČEVLJE
dobite pri
Vlado Kranjc,
Kranj (nasproti občine)
Ogled v trgovini je brezobvezen!
LUXOR — ROXY — DARLING

VINA

dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst,
kupite pri Centralni vinarni v Ljubljani - Frankopanska ulica 11.

PRVOVRSTNA NEMSKA KOLESA „AXO“ v veliki izbiri raznih modelov in kvalitete ter najprimernejših cen prodaja tudi na zelo ugodne obroke

„Ugodnost“ Kranj

(Kocbekova hiša.)

Na drobno

VRVI in MOTVOZ

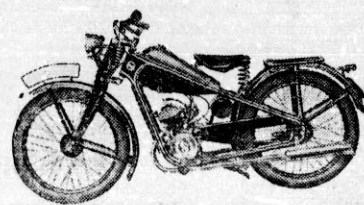
Na debelo

vrvarna - Anton Šinkovec - Kranj

Nudim vsem, ki imajo potrebo za nakup različnih vrvarskih izdelkov: Štrang, uzd, vrvi za seno, zvonove, stavbenike, mesarje, šoferje, vrvice za tapetnike, tesarje, zidarje itd. Motvoz in sukanec v vsaki debelini. Mreže za seno, mesarje, ribiče, usnarje, peke, tržne mreže, odbojke, gugalne mreže itd. Za postelje imam na zalogi prvovrstno morsko travo, žimo, vzmeti (fedra), cvilih in cvilne vreče, tkanino (vreče) za vošek, čebelarje, navadno in impregnirano platno za komate in ponjave (plohe), platno za ležalne stole, oprti (gurte), jermena, biče in bičevnike itd.

Solidna postrežba.

Konkurenčne cene.

Dvokolesa

vseh svetovnih
znamk, kakor:

Wanderer, Dürrkopp, Styria, Walfenrad, Spezial, Steuer, Viktoria, Pre-sko, Herkules in raznih drugih ter

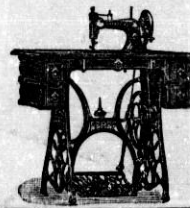
motorje vseh vrst, šivalne stroje

svetovnoznanih nemških tovarn s 15 letno garancijo
dobite najceneje pri znani tvrdki

BITENC IVAN - KRANJ

Blago solidno in poceni!

Oglejte si brezobvezno našo zalogo!

Z našo pesmijo po Italiji

(Dalje)

Ogledali smo si tudi tržaško luko. Seveda kakega velikega prometa na praznik zvečer nismo mogli videti. Tudi večjih ladij ni bilo v luki. Nekateri so pravili, da so videli veliko francosko ladjo Normandie, a jim nismo verjeli, nemara so videli le kak večji motorni čoln. Videli smo pa tudi pristanišče za hidroplane in novozgrajeni hangar. Najlepše bi bilo seveda, da bi se v Benetke ali Padovo odpeljali s hidroplanom, a smo se odločili, da gremo kar z našimi avtobusi, ki so nas točno opolnoči spet sprejeli v svoje ozko in tesno okrilje.

Ko smo spet sedeli, smo ugotovili, da je v vsakem vozu ostal prazen po en sedež. Dveh torej ni. Kaj naj naredimo, ali naj jih čakamo, ali naj jih gremo iskat, ali naj jih pustimo tu in čakamo, da jih policija „po šubu“ pošlje za nami ali pa kar v Kranj? Prvi avto je odbrzel, drugi je čakal nekaj minut. A nihče ni vedel, kje je tista teta, h kateri sta šla in se nista vrnila. Končno sta vendarle prišla in tako smo nadaljevali pot. Toda nesrečna „nečakinja“, ki se je tako dolgo mudila pri svoji teti, je morala za kazen stati v avtobusu tri četrt ure, ker ni bilo niti enega sedeža prostega. V svojem junaštvu in spokornosti je bila pripravljena stati celo do Padove, to se pravi vse širi ure. A kmalu smo jo oddali na prvi avto, kjer je imela določen svoj sedež.

Skoraj pet ur smo se vozili čez širno beneško ravan. Noč je ležala nad zemljo in tema je objemala, naša dva vozova sta pa svetila po rav-

ni cesti in pela svojo enakomerno pesem v noč. Parkrat smo morali obstati, ker smo šli preko železniške proge, pa je bil prehod zaprt. Čakali smo celih dvajset minut, da smo šele mogli naprej. Sami nismo vedeli, zakaj je to dobro, saj ni šel noben vlak. Nekdo je rekel, da železničar zvečer zapre zatvornice, da mu ponoči ni treba vstajati, če slučajno pride kak vlak.

Loteva se nas spet spamec in nič nas dosti ne zanima, kje se vozimo, ker zaupamo našim voznikom, da nas bodo pripeljali v Padovo. Glave začno omahovati, a malo komu se posreči, da zadremlje, ker je le nekoliko neudobno, da bi mogel zaspati. Premikamo se, motorji brne, jeziki se vrte in človek nima, kamor bi glavo položil. Nič hudega, en dan brez spanja in eno noč brez jedi človek že prestane, vsaj pravijo tako...

Skoda le za tržaško obal, da se vozimo po noči. Tu bi videli krasni Miramar in lepo primorje. Beneška ravan pa ni nič posebnega in videli jo bomo lahko še jutri, ko se bomo vozili doberšen del po isti poti nazaj. Benetke smo pustili na levi in odbrzeli naravnost v Padovo po cesti, ki je nekaj edinstvenega za naše pojme. Kakih štirideset kilometrov nima nobene ovinka, naravnost kakor po „žnori“ letimo iz Benetk v Padovo.

PRI SVETEM ANTONU.

Nekaj čez pet je bila ura, ko smo se ustavili na trgu pred veliko padovansko katedralo sv.

Antona. Mesto je še pokojno spalo, zato smo še bolj tiho stopali po kameniti cesti. Čas moramo porabiti in zato hitimo, da si ogledamo glavne zanimivosti spegega mesta. Ulice so starodavne, za naše pojme dokaj čudne, ker imajo vse pločnike pod streho. Kako prijetno mora biti, ko te kje dež zasači, pa korakaš lepo po cesti pod streho. Odsli smo na ogromen trg Pratto della valle. Komaj se je dobro zdanilo. Edinega človeka smo videli, to je bil možakar, ki je po mestu ugašal luči.

Pratto della valle predstavlja poleg katedrale sv. Antona največjo zanimivost Padove. Okrog in okrog trga so same starodavne zgradbe, zidane ponajveč v slikoviti italijanski gotiki srednjega veka, nekaj cerkva je vmes, vojašnica, nekaj javnih poslopij, na sredi pa lep park, okrog katerega teče voda. V tem parku je pa vsepolno samih kipov in spomenikov slavnih padovanskih rojakov, ki so se izkazali bodisi kot umetniki, vojniki, enjanki, tudi papeže, škofe, vojskovodje in svetnike imamo med njimi. Vseh kipov je okoli osemdeset. Najveličastnejše spomenike imata pred lepo gotosko stavbo največji italijanski pesnik Dante in največji umetnik Giotto.

Ko smo se spet vrnili k cerkvi, se je mesto počasi že budilo. Ljudje so prihajali v cerkev. Velikonočni ponedeljek je, pa tako malo ljudi v cerkvi, da smo se kar čudili. A vedeti moramo, da tu ponedeljka sploh ne praznujejo in da jim je velikonočni ponedeljek kakor vsak drug delavni dan. Zato je bilo v cerkvi razmeroma malo ljudi. Pa tudi to moremo vedeti, da Italijani zvečer dolgo čujejo, zjutraj pa radi malo poleže.

Cerkev je velika zgradba, zidana v svojstvenem slogu, ki ni čista renesanca in še manj sama gotika. Kot bazilika ima prostorno glavno ladjo in dve veliki stranski ladji. V glavni ladji je edino veliki oltar, v stranskih ladjah in v glavnim oltarjem je pa cela vrsta oltarjev in kapel. Skoraj vsak večji narod ima tu svojo nacionalno kapelo, tako smo videli nemško kapelo, avstrijsko-madžarsko, poljsko z oltarjem sv. Stanislava, v kateri je tudi kip maršala Pilsudskega, dalje cela vrsta kapel, posvečenih raznim svetnikom.

Kmalu smo dobili prijaznega patra Klemenca Csikbanfelvi. Ime nam pove, da je Madžar, a govoril je prav dobro hrvaški, tako da smo ga lahko razumeli. Ta nam je tudi razkazoval vso cerkev. Podrobni opis cerkve bi zahteval vsaj par celih števil Gorenjca, zato tu samo glavne zanimivosti, ki so: Zakladnica, velik oltar in grob sv. Antona.

Veliki oltar je preprosto in umetniško zgrajen, na sredi ima velik kamenit križ, na obeh straneh so pa kori za pevce, ki jih nič ne vidimo. Oltar sam je delo slavnega umetnika Donatellija, ob straneh so pa krasni reliefi, ki predstavljajo številne prizore iz stare in nove zveze. Poleg oltarja je največji svečnik na svetu, krasno delo, ki ga je delal Briosco sedem let. Je iz čistega bronu in je visok osem metrov. Zda je na njem lepa velikonočna sveča. V prezbiteriju je tudi najčistejša slika sv. Antona.

Za velikim oltarjem je zakladnica z velikimi dragocenostmi. Vanjo ne puste vsakogar. Nam jo je prijazni pater prav rad pokazal in nam tudi vse razložil. (Dalje.)

Din. **40.000,-**
denarnih NAGRAD

**H. kateri točki navodila o uporabi
Radiona spada posamezna slika?**

Navodilo za pranje z Radionom, ki je tiskano na hrbtni strani vsakega zavitka, ima 6 točk. Potrebno je, da točno doženete, katere točke Radion navodila predstavljajo te slike. Vzemite v roko zavitek Radiona in prečitajte pazljivo vsako točko navodila, pa ga primerjajte s temi slikami. Nato vnesite v prazne kroge na teh slikah številko tiste točke, ki po Vašem mnenju spada k posameznim slikam. Napišete v spodnjem desnem kotu tega oglasa čitljivo Vaše ime in natančen naslov. Izrežite cel oglas in ga pošljite kot tiskovino v odprti kuverti frankirano s 25 para brez vsakega drugega obvestila na: Jugoslavensko d. d. Schicht-Lever, oddelek reklama, Osijek.

POZOR: Poslednji rok za vpošiljatev je 31. maj.

1. nagrada	Din. 10.000.-
2. nagrada	„ 5.000.-
3. nagrada	„ 3.000.-
4. nagrada	„ 2.000.-
200 nagrad po	„ 100.-

Skupaj Din. 40.000.- za pravilno rešitev!

Ugotovitev pravilnosti rešitev, žrebanje in delitev dobitkov izvrši posebna ocenjevalna komisija, katere člani so:

Dr. Mato Perić, kr. javni notar
Kamilo Krvarič, direktor „Hrvatskega Lista“
Inž. Ante Safner, direktor Jugosl. d. d. Schicht-Lever
Dragan Gregurovič, šef reklame Jugosl. d. d. Schicht-Lever

Glavni dobitniki bodo objavljeni 19. junija.

Navodilo o uporabi obeta pri nagradnem tekmovanju dobitnik, točna izpolnitev istega pa prinaša uspeh pri pranju perila!

RADION
pere sam – pere prizanesljivo

Ime in priimek:

Kraj:

Ulica in številka:

Banovina: